

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatelky: nezletilá **A. S.**, narozena X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

zastoupena zákonnou zástupkyní S. T. S., narozenou X
bytem X

proti

- odpůrcům:
1. **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolu 936/3, 170 34 Praha 7
 2. **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2
 3. **Úřad práce České republiky**, blíže neurčeno

o nejasném podání doručeném soudu dne 21. 8. 2025,

takto:

- I. Podání se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka dopisem doručeným zdejšímu soudu dne 21. 8. 2025 učinila nejasné podání, nesplňující obecné ani zvláštní náležitosti žaloby. Navrhovatelka v podání uvedla, že se jedná o „návrh na ochranu práv nezletilých dětí a přezkum nečinnosti správních orgánů podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb.“ Uvedla, že je ukrajinskou státní příslušnicí, její matka má v České republice povolen trvalý pobyt, ostatní děti její matky jsou občany České republiky. Žije s matkou a bratrem. Ministerstvo vnitra jí dosud nevydalo pobytové oprávnění a rodné číslo, přestože opakovaně žádala o jejich vystavení, v důsledku toho je vyloučena z okruhu společně posuzovaných osob ve všech žádostech své matky o dávky státní sociální podpory. Rodině navrhovatelky tak byly zamítnuty žádosti o přiznání rodičovského příspěvku, porodného, přídatku na dítě, příspěvku na bydlení a dávky na ostatní děti. Má za to, že je tím narušen přístup celé rodiny k základní sociální podpoře, ačkoli matka navrhovatelky je občankou s trvalým pobytem a její děti zde žijí legálně. Namítala, že nečinností správních orgánů, zejména Ministerstva vnitra, dochází k porušování § 3 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, § 6 a § 71 správního řádu, zákona o sociálních službách, čl. 30 odst. 1, čl. 32 odst. 4 a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a dále čl. 2, čl. 3 a čl. 26 Úmluvy o právech dítěte. Dále popsala osobní a majetkové

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

poměry své zákonné zástupkyně. Navrhla, aby soud 1) konstatoval, že nečinnost Ministerstva vnitra představuje porušení práv dítěte a jeho rodiny a způsobuje závažné důsledky v oblasti hmotného zabezpečení a zdravého vývoje dítěte; 2) nařídil přezkum postupu Úřadu práce, který odmítá přiznání zákonných dávek rodině, na základě formálního nezařazení dítěte do společně posuzovaných osob, a to formou výjimky, o kterou navrhovatelka žádala v předchozím jednání; 3) navrhla vydání předběžného opatření, aby bylo možno dítě dočasně zahrnout do posuzované domácnosti pro účely státní sociální podpory do doby, než Ministerstvo vnitra vydá potřebné doklady. Na závěr uvedla, že žádá, aby byl použit dotazník o jejích majetkových poměrech a také ostatní doklady z předchozího řízení.

2. Krajský soud dne 28. 8. 2025 vyzval navrhovatelku k odstranění vad podání, navrhovatelka na výzvu písemně reagovala prostřednictvím své zákonné zástupkyně podáním ze dne 2. 9. 2025. Upřesnila účastníky řízení, tak jak jsou uvedeni v záhlaví tohoto usnesení, nedostatečně však identifikovala žalovaného č. 3. Uvedla, že nežádá zrušení žádného rozhodnutí, ale o to, aby soud „přiznal nárok na dávky v zohlednění rodinné situace od doby narození dítěte, kdy byla zamítnuta první dávka, uložil správnímu orgánu povinnost posoudit žádosti znovu, s přihlédnutím ke konkrétní situaci dítěte, které je bez pobytového oprávnění vinou nečinnosti Ministerstva vnitra ČR bez diskriminačního přístupu a v zohlednění práva dítěte a zájmu ‚zdrovani z matkou‘ a základních práv jako osoby bez příjmu“. Zopakovala, že žije s matkou ve společné domácnosti, nemá ještě rozhodnuto o pobytu, nemá rodné číslo, což správní orgány používají jako důvod pro její nezařazení do okruhu společně posuzovaných osob. Namítala porušení čl. 30 odst. 1, odst. 2 Listiny základních práv a svobod, čl. 14 Evropské úmluvy o lidských právech a čl. 21 Listiny základních práv EU a odkázala na nálezy Ústavního soudu ve věci vedené pod sp. zn. I. ÚS 2371/15 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 3 Ads 18/2012. V dalším podání z téhož dne navrhovatelka sdělila, že jí byly pozastaveny dávky, protože úřad práce v Žatci sdělil, že „budou také nepřiznané, a aby nárok byl od datumu podání“ a že „žádosti jsou zatím přerušené z naděje, že MVCR rozhodne o udělení pobytu pro A.“. Uvedla, že Ministerstvo vnitra stále nerozhodlo o pobytu a navrhovatelka se tak nemůže přihlásit k veřejnému pojištění, na komerční pojištění nemá peníze z důvodu nepřiznání dávek. Dále uvedla, že situace způsobila (matce navrhovatelky) újmu na zdraví a že se tato nachází v depresivním stavu.
3. Na základě shora uvedeného podání navrhovatelky ze dne 2. 9. 2025, soud navrhovatelku vyzval, aby jednoznačně sdělila, zda výslovně žádá o ustanovení právního zástupce z řad advokátů a aby soudu objasnila a doložila své osobní a majetkové poměry a aby vzhledem ke svému věku a faktické závislosti na péči a výživě rodičů tvrdila a doložila také osobní, majetkové a výdělkové poměry svých rodičů. Navrhovatelka soudu podáním ze dne 26. 9. 2025 sdělila, že žádá o ustanovení právního zástupce a upřesnila majetkové poměry své matky. Soud dospěl k závěru, že navrhovatelka podmínky pro ustanovení právního zástupce z řad advokátů nesplňuje a usnesením ze dne 1. 10. 2025, č. j. 15 Na 217/2025-30, které nabylo právní moci dne 6. 10. 2025, rozhodl, že se jí právní zástupce neustanovuje. Navrhovatelka si sama právního zástupce, s jehož pomocí by mohla vady podání odstranit, nezvolila. Sama (prostřednictvím zákonné zástupkyně) vady podání dosud neodstranila.
4. Soud proto navrhovatelce dal znovu příležitost, aby tentokrát již s vědomím, že jí soud právního zástupce neustanovil, mohla odstranit vady podání sama, nebo prostřednictvím právního zástupce, kterého si sama zvolí. Usnesením ze dne 13. 10. 2025, č. j. 15 Na Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

217/2025-32, soud opětovně vyzval navrhovatelku k odstranění vad podání, tedy aby soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení usnesení předložila doplnění svého návrhu obsahující řádné označení všech odpůrců; označení věci, v níž se navrhovatelka domáhá ochrany proti nečinnosti; vyličení rozhodujících skutečností ve vztahu k tvrzené nečinnosti; označení zásahu, proti němuž se navrhovatelka domáhá ochrany před nezákonným zásahem; vyličení rozhodujících skutečností ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu a návrh výroku rozsudku.

5. Dle § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo je činí, proti čemu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. V § 37 odst. 5 s. ř. s. je mimo jiné uvedeno, že předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Dále je v tomto ustanovení uvedeno, že nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud takové podání usnesením odmítne.
6. Jelikož podání navrhovatelky nešlo ani po jeho doplnění vyhodnotit jako perfektní žalobu a z tohoto důvodu jej zatím nebylo možné projednat v rámci správního soudnictví, soud nejprve usnesením ze dne 28. 8. 2025 a posléze usnesením ze dne 13. 10. 2025, č. j. 15 Na 217/2025-32, vyzval navrhovatelku v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad tohoto podání, jak je uvedeno výše. Usnesení bylo navrhovatelce doručeno do datové schránky její zákonné zástupkyně dne 13. 10. 2025. Lhůta k odstranění vad podání marně uplynula dne 27. 10. 2025, navrhovatelka vady podání dosud neodstranila.
7. Jelikož navrhovatelka ve lhůtě stanovené soudem v usnesení ze dne 13. 10. 2025, č. j. 15 Na 217/2025-32, vady podání řádně a včas neodstranila, a v řízení proto nešlo pokračovat, soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. podání odmítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
8. Protože soud podání odmítl, rozhodl zároveň výrokiem II. tohoto usnesení, v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 5. listopadu 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.